

Egy vadászbaleset tanúságai! --- 2010. december

2006. december 2.-án a Bélušvölgyi Vt. területén bérvadászok részére tartott vaddisznó hajtóvadászaton halálos baleset történt. A vadászat során egy sebzett vaddisznó az egyik lőállás felé vette a rohanás irányát, ahol egy fa előtt elhelyezett széken ült a későbbi áldozat. A vadász kb. 15 m-ről leadott lövésével a fején eltalálta a vadat, de az folytatta az útját a stand felé.

A vadász a fát megkerülve srégen hátrafelé menekült, amikor a szomszédos lőállásban álló vadász lövést adott le irányába. A lövés olyan súlyos sérülést okozott, hogy a sértett a helyszínen meghalt.

A balesetet okozó vadász a tárgyalások során állította, hogy ő a cserjék takarásából a fa mögül kibukkanó vaddisznóra adta le a lövést, amelyet már nem fedett a tiltott lőirányt jelző szalag. Az elkövető állítása nem felelt meg a valóságnak, mert a vaddisznó a vadászszék előtt 60 cm-re eldőlt, ennél fogva már nem dughatta ki az orrát a fa mögül. Egyértelmű tehát, hogy a balesetet okozó vadász **mozgásra** adta le a lövést.

A szalag elhelyezésével kapcsolatosan – melynek végpontja fedte a szomszéd lőállást - a szakvéleményemben kihangsúlyoztam, hogy a jelölésnek az a szerepe, hogy segítséget nyújtson a közeledő vad miatt izgatott s esetleg terepismerettel sem rendelkező vadász számára arra vonatkozólag, hogy merre van az a tiltott lőirány, amelyet a felvezető vadász a leállításkor megmutatott és a hajtástérképen is szerepel.

Bár a baleset bekövetkezését nem befolyásolta, de a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az elkövető a számára kijelölt helyet csaknem 4 m-rel elhagyta. A tárgyaláson elhangzott, de általam elfogadhatatlannak tartott vélemény szerint, ha a vadász a vad mozgását követve a tiltott lőirány jelzései között változtatja a helyét, az nem jelenti a lőállás elhagyását.

A 2010-es év folyamán befejeződött elsőfokú eljárás során a bíróság úgy a tiltott lőirány jelzésére, mint a lőállás elhagyására vonatkozóan kifejtett véleményemet elfogadta és az elkövetőt elmarasztalta.

A hasonló esetek elkerülése céljából tanúságként szükségesnek tartom a következőkre felhívni a vadászok és a vadászatot vezetőik figyelmét:

- A tiltott lőirányt a vadászok számára minden esetben a felvezető által a karjaival bemutatott irányok jelentik, a szalagok és a felfestések csak segítik a vadászokat annak rögzítésére, hogy mely irányokba nem szabad **semmilyen körülmények között lövést leadni**.
- Nyomatékosan fel kell hívni a vadászok figyelmét, hogy a szabad irányba lövést leadni csak akkor szabad, ha a **vadat minden kétséget kizáróan felismerte és a lövéssel mások életét, testi épségét, ill. vagyónbiztonságát nem veszélyezteti**.
- A történetek után fontosnak tartom a vadászat előtti eligazításkor kihangsúlyozni, hogy a **kijelölt lőállást** jobb pozíció keresése céljából a vadászat vége előtt **tilos elhagyni**, továbbá, hogy a rendelkezés megszegőjét a vadászatvezető azonnal kizárja a vadászatból.
- Amennyiben a vadászat során mégis bekövetkezne lőfegyver által okozott baleset, akkor a vadászati törvény végrehajtási rendeletének idevonatkozó rendelkezése értelmében nemcsak a kiürített fegyvert vagy fegyvereket, amely(ek)ből lövést adtak

le kell lefoglalni, hanem a **kitárazott lőszert** is át kell venni a vadászatvezetőnek, mert akkor nem fordulhat elő olyan eset, mint a szóbanforgó vadászaton, hogy a leadott lövés lőszerhüvelye rejtélyes módon eltűnt és később a balesetet okozó vadász nem emlékezett arra, milyen gyártmányú lőszert használt.

Kismartoni Károly